

MIKLOVICZ LÁSZLÓ

HORVÁTHNÉ BAJAI ÉVA

HOMÍLIA

HOSSZÚ AZ ÚT JERIKÓIG

Szám 11,25-29;

Jak 5,1-6.

Mk 9,38-43.45.47-48

Aligha vitatható, hogy ez az egyik legszebb mondat az Újszövetségben: „Egy a ti Atyátok, a Mennyei, ti pedig mindnyájan testvérek vagytok!”. Nemrég arra gondoltam – a tömörség szokásos bővületében –, hogy ha Jézus ehhez még hozzátette volna (a biztonság kedvéért): „Viselkedjete is eszerint!”, akkor megkaptuk volna tanítása 2-mondatos összefoglalását. De egyszerűen elbizonytalanodtam. Nemde a Tizenkettőnek mondta, amit mondott? Akkor csak a tanítványi körre vonatkozik? (Szép is volna, ha a muzulmán bevándorlókat – akikről annyi rosszat hallani - is testvéreinknek kéne tekintenünk!) Problémámmal Jézushoz fordultam. (Néha megbeszélünk ezt-azt.)

- Mester! Ki az én testvérem? Jézus – szokása szerint – egy történettel válaszolt:

2018. májusának utolsó hétvégéjén csödület keletkezett egy párizsi ház előtt. A járókelők szinte jajveszékelve néztek fölfelé, mert. a 4. emeleti erkély korlátjának külső oldalán egy négyéves forma gyerek lógott. Kapaszkodott a korlát peremébe, de vajon meddig bírja? Ezt kérdezték egymástól aggodalmaskodva a derék franciák. A lárma odaszaladt egy – a közelben tartózkodó – néger fiú, aki nemrég emigrált Maliból. Amikor meglátta fent a veszélyben lévő gyereket, egy pillanatra sem habozott. Először a legalsó szint erkélyére mászott, majd korlátról korlátra lendítette magát, és elég gyorsan elérte a 4. emeleti erkélyt. Felkapta a halálfélelemtől reszkető gyereket, és biztonságba helyezte.

- A történet szereplői közül ki volt a testvére a párizsi kisgyerekeknek? – kérdezte tőlem Jézus. Aki irgalmasságot cselekedett vele! – vágtam rá. Sose voltam jó tornász, ezért kicsit féltem, hogy azt mondja majd Jézus: „Menj, és hasonlóképpen cselekedjél!”, de ehelyett megkért, hogy terjesszem ezt az esetet. „Még sokan nem ismerik, és még többen vannak, akik nem értik.” - tette hozzá. Búcsúzóul még megjegyezte: „Észrevettem, hogy emlékszel arra az egykori példabeszédemre, ami úgy kezdődik, hogy egy ember Jeruzsálemből Jerikóba indult. Az a baj, hogy az az ember még mindig úton van, mert nekem mindig előlről kell elmesélnem ugyanazt a történetet...”

Valóságos kincses bányát jelentenek számunkra az imént hallott szentírási részek. De mielőtt nekilátnánk az üzenetek kibányászásához jelzem azt a templomokban szokatlan lehetőséget, hogy a homília végén röviden hozzá lehet szólni, vagy éppen kérdést feltenni, amire bárki válaszolhat. Bátorodom ezt azért is tenni, mert Isten népe, közösségének természetes megnyilvánulása kell, hogy legyen a párbeszéd vagy egy divatosabb szót használva az interaktivitás. Azért is bátorodom ezt javasolni, mert éppen tegnap délután volt egy megbeszélés Beer Miklós püspöknél, aminek a témája az egyház megújításának módjai. Íme egy lehetőség.

Kedden Biblia kör (BK) volt, minden kedden van és gondoltam, hogy megkérdem az ott lévő testvéreimet, hogy kinek mit mondanak a vasárnapi szentírási részek. A versenyszférában ezt hívják brain-stormingnak, agyviharzásnak és az így születő jó ötletek segítik a vállalkozás vezetőjét a jó megoldások megfogalmazásában. Jelen esetben az én dolgomat könnyítették meg, tehát amit most elmondok az kedden este körvonalazódott. Mielőtt ezt megtenném azt az örömet kell elmondanom, hogy a BK pont 10 évvel ezelőtt alakult meg és jelenleg is nyitott azok számára akik alaposabban szeretnék megismerni az evangéliumokat. Kedd, 6 óra, Közösségi ház!

Amit Számok könyvéből olvasott fel Hajni azt mondhatnánk, hogy Mózes álmát-vágyát fejezi ki, de azt is, hogy a szeretet Atyja is ezt szeretné. Az utolsó mondatra gondolok: „Bárcsak az egész népet prófétává tenné az Úr, és kiárasztaná rájuk lelkét!” Vagy átfogalmazva: „...de jó volna, ha minden gyermekem gondolataiban, szavaiban és tetteiben ott lennék...!” Az ószövetségi szidó emberekben még a személyválogató Isten kép élt: valakiket kiválaszt, másokat meg nem; valakiket megment, másokat meg hagy elpusztulni, vagy éppen ő pusztítja el őket. Jézus ezt a hagyományt cserélte le a személyválogatást nem ismerő Istenképre ezzel megkérdőjelezvén az egész zsidó vallási hagyományt.

De mit is tesz az, hogy próféta? És egyáltalán: lejárt már az idejük, keresztelő Jánossal véget ért a próféták hosszú sora? Jézus után már nincs szerepük a prófétáknak, manapság nem teremnek próféták? A kérdést úgy válaszolhatjuk meg, hogy megpróbáljuk definiálni vagy körül írni a próféta fogalmát... esetleg megpróbálja-e valaki? (...nem próbálta meg senki...)